

Modrost v pogovorih domačih in tujih

Prasec, prešič.

Prešiči imajo dobro življenje, a dolgo ne traja.

Prešič se ceni po masti, a mož po časti.

Prasce pitamo, da jih koljemo.

Debel prešič ne uide mesarju.

Prasec se od besedi ne zredi.

Radi ščetin prešičev ne pitamo.

Prešiči in skopuhi koristijo šele po smrti.

Najzlobnejši prasec dobi največ zrnja.

Prasec, ki zadnji pride, dobi najbolj gosto jed.

Prešiču je tudi pesa lep dar.

Prešič ukrade, kar vidi.

Lenemu prešiču je tudi slab želod dober.

Lenemu prešiču je zemlja vedno zmrzla.

Prešič globoko rije.

Lačni prešiči glodajo korito.

Lačni prešiči najbolj rijejo.

Divji prešič korito prevrne.

Eno prase drugo umaže.

Prascu je kaluža najbolj všeč.

Prasec gre najrajši v mokro blato.

Če prešiča čehljaš, se ti v blato uleže.

Če se ti je prešič zgubil, ga išči na gnojišču.

Kdor se s prešiči peča, se umaže.

Vsi prešiči so v temi črni.

Prešiči, ki vkup leže, gredo neradi narazen.

Prešič se prime za rep, mož za besedo.

Drobiž.

Kako se je mačka maščevala.

V vasi Junintal na Litvi je povrgla mačka v hiši nekega kmeta pet mladičev. Mačka je prenesla mucke po nekaj dneh po mačji navadi iz shrambe, kjer so bile prišle na svet, v sobo, kjer je spala gospodarjeva hčerka.

Otrok se je seveda začel z mačicami igrati. Neroden in nekoliko krut, kakor so vsi otroci, je deklica z eno izmed mačic postopala nekoliko nemilo, da je mačica hudo zacvilila. Priletela je pa stara mačka in prizor vznemirjena motrila. Naenkrat je deklica mačico tako nesrečno spustila na kamenita tla, da se je hudo ranila. Stara je svoje mlade pobrala in odšla.

Toda drugo noč se je mačka vrnila, se splazila spečemu detetu na vrat in mu s strašnim ugrizom pregriznila goltanec. Dete so starši našli drugo jutro izkrvavljeno in mrtvo. Dogodek je kajpada hudo razburil vso vas. Stari ljudje pripovedujejo, da se je nekaj sličnega na Litvi že prigodilo in da so to čuli pripovedovati v svoji mladosti od prebivalcev neke vasi na ruski meji. Vsekakor je ta dogodek izreden, kakor je bilo izredno tudi to, da se je mlada mačica tako hudo poškodovala.

Koledarske zanimivosti.

Malo ljudi menda ve, da se novo stoletje nikoli ne začne v sredo, v četrtek ali v nedeljo. Mesec oktober se začne vedno z istim dnevom kakor julij; december z istim dnevom kakor september. Februar, junij in avgust se začne z istim dnevom v tednu. Ta pravila pa ne veljajo za leta, ki imajo sodo število dni. Navadno, torej neprestopno leto se začne in konča vedno z istim dnevom v tednu. Koledarji pa so si do zadnje podrobnosti enaki vsakih 28 let.

Potrpežljivo drevo.

V Transvaalu v Južni Afriki so limonino drevo obrezali tako, da so mu pustili samo tri veje: na eno vejo so vcepili oranžo, na drugo trto, tretjo so pa pustili kot citrono. Drevo je rodilo vse tri sadce; najprej dozoriijo oranže in citrone, nato trta. Tudi listje je barvano na tri vrste.

Svetovni rekord za drobno pisavo je do nedavnega imel neki španec, ki je napisal na navadno dopisnico 4760 besedi. Ta rekord je presegel Nemec Frauenberger, ki je napisal na zadnjo stran dopisnice 115 vrstic s 5413 besedami. Za svoj trud je rabil 16 ur. Neki Siegfried Greiderer pa je te dni poslal uredništvu nekega dunajskega lista dopisnico, kjer je bilo napisanih na zadnji strani 5460 besedi, ki jih je napisal pred pričami v 15 urah.

Rešitve v 9. številu:

Konjičev skok.

(D. D.)

Ne zveni mi, ne zveni!

Najprva, najlepša cvetica pomladi!

Kot danes na solčni kraljuješ livadi,

procvetaj še v pozni jeseni mi —

ne zveni mi, ne zveni mi!

(Sim. Gregorčič.)

(D, D_1)

Ni človeka brez imena,
in sejala brez semena.
Ni krmarja brez krmila,
ne lekarne brez zdravila.
Ni učenca brez učilne,
ni krčmarja brez gostilne.
Ni ga kmeta brez orala,
ni krojača brez likala.
Ni ga mesta brez župana,
ladje ne brez kapetana.
Ni pisarja brez peresa,
in mizarja ni brez lesa.
Ni je cerkve brez oltarja,
ne države brez denarja.
Ni je kuhinje brez sklode,
šolske table ne brez krede.
Ni ga morja brez valovja,
ni je gore brez skalovja.
Ni pomladi brez brstenja,
ne poletja brez grmenja.
Ni bogastva brez beliča,
ne adventa brez božiča.

Ni štedilnika brez lonca,
in teh »pisanih črepinj« brez konca.

Magičen lik.

(D, D.)

1	V	O	D	A																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																		
---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Našim dragim prijateljem.

Pred Vami je deseta številka »Vrtca« iz leta 1930/31, in je 61. letnik našega lista s tem zaključen. Ko pregledujemo ta letnik »Vrtca«, menimo, da že njegova vsebina upravičuje njegov nadaljnji obstoj, želi ga pa tudi širni krog njegovih naročnikov, čitateljev in podpornikov. Vsem le-tim ob sklepu lista naša prisrčna zahvala! Med letom smo od njih mnogih dobivali dokazila, da jim je prejemanje lista všečno, ljubo, celo težko pričakovano. Ko se oziramo nazaj, nam njih topla zvestoba dobro dé, ob misli in načrtu za bodoče delo pa nam je močna opora in vzpodbuda.

Posebno zahvalo smo pa dolžni vsem marljivim sodelavcem in sodelavnicam, ki so nas podpirali z leposlovnimi prispevki, z risbami in ugankarskim blagom. Priporočamo se vsem še za nadaljno dobrodošlo pomoč in sodelovanje.

Zdaj med počitnicami pa se zlasti naši naročniki obrnite z živo besedo do prijateljev in znancev doma, v koloniji, v skavtskem taborišču in kjerkoli boste uživali ugodno, zdravo lepoto šolskega odmora. Povejte jim, kako prijetno je, družno živeti z dobrim prijateljem — mladinskim listom; kako pridobiva mlad človek iz dobrega čtiva novih vrednot. Pokažite jim naš list, da bodo videli, kako je tudi oblikovno na višku; povejte jim, da bo tudi zanaprej mikaven in poučen v besedi, prikupljiv in lep v sliki in risbi. Na delo torej, dragi prijatelji, za dober mladinski tisk in jeseni na zanesljivo prijetno svidenje! Proa dvoštevilk »Vrtca« in »Angelčka« bo izšla sredi septembra, ker nam je razpošiljatev radi mnogih preselitev začetkom septembra še otežkočena.

Naročnina za prihodnje leto bo taka: »Vrtec« s priložo »Angelček« (10 števil) bo veljal 20 Din, »Angelček« sam pa 5 Din. — Naročila sprejema »Uprava Vrta in Angelčka« v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 80. — Čekovni račun uprave ima številko 10.470.